

Council of Advice
Raad van Advies

Strengthening Our Democracy

Aan de Voorzitter van het Parlement
Wilhelminastraat #1
Philipsburg
Sint Maarten

STATEN VAN SINT MAARTEN			
Ingek. 26 NOV 2015			
Volgnr. 15 321 15-16			
Par.	#	AG	

RvA no. SM/05-15ILV

Onderwerp: Initiatiefontwerplandsverordening ter instelling van de Small Claims Court Sint Maarten (uw volgnummer US/081/2014-2015).

Advies: Met verwijzing naar uw adviesverzoek d.d. 20 augustus 2015 om het oordeel van de Raad van Advies inzake bovengenoemd onderwerp en de behandeling hiervan in de vergadering van de Raad van Advies d.d. 17 november 2015 en de vaststelling hiervan in de vergadering van de Raad d.d. 17 november 2015, bericht de Raad u als volgt.

Het ontwerp strekt er volgens de considerans toe om een Small Claims Court in te stellen. Het initiatief is hiertoe genomen aangezien de kosten voor het aanhangig maken en procederen het bemoeilijken of onmogelijk maken dat personen met kleine vorderingen hun geschil kunnen laten beslechten. Thans wordt voorgesteld om de Small Claims Court dergelijke geschillen met een vordering tot NAf 5.000,- te laten beslechten.

De Raad onderschrijft het belang van toegankelijke rechtspraak. Desalniettemin ziet de Raad in het bestaande wettelijke systeem omtrent de rechterlijke organisatie geen mogelijkheid een Small Claims Court in te richten welke onder het Gerecht valt, maar eigen regels hanteert. De Raad adviseert derhalve, gezien de niet overtuigende redenen voor het niet functioneren van het rechterlijk bevel tot betaling, te onderzoeken welke wijzigingen nodig zijn om de bestaande procedure te hernieuwen. Daarenboven ontbeert het ontwerp een logische opbouw en een overzichtelijke structuur, zoals genoemd in onderdeel 5 van dit advies.

1. Algemene opmerking

De Raad constateert dat het ontwerp vrij veel gebreken vertoont, zowel van inhoudelijke als wetstechnische aard. De Raad benadrukt, dat hij, als laatste adviseur, een advies-klaar verzoek tegemoet ziet. Zijn rol strekt niet tot het

RvA no. SM/05-15ILV

1

corrigeren van ontwerpwetgeving. Dergelijk correcties horen in een eerdere fase van het wetgevingsproces aan de orde te komen. Om tot een adviesrijp ontwerp te komen adviseert de Raad dat de Staten bij het opstellen van initiatiefwetgeving nauw samenwerkt met de afdeling Juridische Zaken en Wetgeving.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

2. Plaatsing van de Small Claims Court in het bestaande wettelijke systeem

Het ontwerp stelt voor een Small Claims Court in te richten. Deze rechtbank zal middels een eenvoudige procedure kleine vorderingen tot een bedrag van NAf 5.000,- behandelen en hierover een rechterlijke uitspraak doen. Zowel het ontwerp als de memorie van toelichting geven aan dat de Small Claims Court geplaatst zal worden bij het Gerecht van eerste aanleg van Sint Maarten (hierna: Gerecht). Hoewel de Court civielrechtelijke geschillen zal beoordelen is bepaald dat het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet van toepassing is. Daarnaast onderscheidt de voorgestelde Small Claims Court zich op meerdere punten van een traditioneel rechtsprekend orgaan, bijvoorbeeld door afwijkende benoemingseisen en –termijnen voor rechters te bepalen.

De organisatie van de Sint Maartense rechtspraak is verankerd in de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie. Het belangrijkste uitgangspunt van deze wet is een sterke samenwerking binnen het Koninkrijk door middel van één rechterlijke organisatie. Deze rechterlijke organisatie bestaat uit één Gemeenschappelijk Hof van Justitie (hierna: Hof), waaronder per land van het Koninkrijk een Gerecht ressorteert.¹ Naast de inrichting en organisatie van de rechterlijke organisatie stelt de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof onder andere regels over de griffie, de rechters en de bekostiging van de rechterlijke organisatie. Op basis van de Samenwerkingsregeling eenvormig procesrecht Aruba, Curaçao en Sint Maarten worden de procesrechtelijke regels voor deze rechterlijke organisatie² eenvormig vastgesteld.³

¹ Zie de memorie van toelichting bij de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie, Tweede Kamer, vergaderjaar 2008-2009, 32 017 (R 1884), nr. 3, p. 1-2.

² De toelichting bij artikel 3 van deze Samenwerkingsregeling noemt dat de eenvormigheid van het procesrecht onder andere van toepassing is op het Hof.

³ Doordat deze Samenwerkingsregeling in Aruba nog niet in werking is getreden, kunnen er thans geen eenvormige landsverordeningen gemaakt of gewijzigd worden. De Raad wijst in dit verband op het ontwerp van Landsverordening hoger beroep in belastingzaken, waarin bij het wijzigen van het belastingprocesrecht door de Aruba, Curaçao en Sint Maarten door middel van nauwe samenwerking een grote mate van eenvormigheid is nagestreefd.

De Raad is van mening dat vanwege het inrichten van de Small Claims Court bij het Gerecht, het juridisch onmogelijk is bijvoorbeeld eigen regels van procesrecht in te voeren of eigen regels te hebben met betrekking tot het benoemen van rechters. Het wettelijke systeem omtrent de rechterlijke organisatie binnen het Koninkrijk stelt namelijk bepaalde grondprincipes, waar naar de mening van de Raad ook een nieuw op te richten rechterlijk college aan moet voldoen. Dit betekent volgens de Raad dat als er een Small Claims Court bij het Gerecht opgericht wordt, de regels van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie van toepassing zijn en dat er geen mogelijkheid is eigen (procesrechtelijke) regels vast te stellen.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

3. Rechterlijk bevel tot betaling, verplichte procesvertegenwoordiging en overwogen varianten

De initiatiefnemer maakt in het onderhavige ontwerp een vergelijking met de reeds bestaande procedure van het rechterlijk bevel tot betaling, welke is verankerd in artikel 862 e.v. van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Dit is een vereenvoudigde procedure die zich beperkt tot de nakoming van een overeenkomst. Volgens de memorie van toelichting bestaat de vereenvoudiging er bijvoorbeeld uit dat de wederpartij niet wordt opgeroepen bij deurwaardersexploot, maar door de griffie.⁴ Bij het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 862, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is bepaald dat het rechterlijk bevel tot betaling slechts gegeven kan worden bij een vordering tot maximaal NAf 10.000,-. Volgens de initiatiefnemer functioneert deze procedure niet, wordt er geen optimaal gebruik van gemaakt en beantwoordt deze procedure niet aan de behoefte van rechtzoekenden. Als reden daarvoor wordt genoemd dat, hoewel niet wettelijk verplicht, toch een advocaat ingeschakeld dient te worden.

De schijnbare praktische "verplichting" van het inschakelen van een advocaat is voor de Raad onvoldoende overtuigend voor het aantonen van het niet functioneren van het rechterlijk bevel tot betaling. Temeer aangezien met invoering van het nieuwe Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de verplichting tot procesvertegenwoordiging expliciet uit het wetboek is

⁴ Memorie van toelichting bij de Landsverordening, houdende vaststelling van een nieuw Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, P.B. 2005, no. 59, nr. 3, p. 78-79.

SP

verwijderd.⁵ De memorie van toelichting bij het rechterlijk bevel tot betaling noemt eveneens dat vanwege de bestaande behoefte een experiment is opgezet, en dat de procedure de naam small claims procedure heeft gekregen.⁶ Alvorens er wordt overgegaan tot het instellen van een geheel nieuw onderdeel van de rechterlijke macht adviseert de Raad mede gezien Aanwijzing 4, eerste lid, van de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten (hierna: Ar) na te gaan welke wetswijzigingen er eventueel nodig zijn om de procedure optimaal te laten werken of te onderzoeken of de bestaande procedure hernieuwd kan worden. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan voorlichtingscampagnes gericht aan burgers met een kleine vordering.

Een van de mogelijkheden die de Raad tevens ziet is het toevoegen van zogenaamde leken-leden of bijzondere rechters, welke zitting kunnen nemen naast rechters.⁷ De Raad ziet hierin een mogelijkheid de druk bezette rechters te ontlasten. Tevens adviseert de Raad bij het onderzoeken van de mogelijkheden, nauw samen te werken met het Hof en de Orde van Advocaten, zodat goed aangesloten kan worden bij de praktijk. Aangezien wordt voorgesteld de Court in te richten als onderdeel van het Hof, acht de Raad een dergelijke samenwerking onontbeerlijk. Temeer aangezien de faciliteiten van het Hof beperkt zijn en de rechterlijke organisatie te lande zeer druk bezet is.

Met het advies te onderzoeken hoe de bestaande procedure hernieuwd kan worden, sluit de Raad overeenkomstig Ar 5, onderdeel e, andere alternatieven echter niet uit. Zo adviseert de Raad tevens te onderzoeken of een (niet rechtsprekende) geschillencommissie, zoals genoemd in de artikelsgewijze toelichting bij artikel 115 van de Staatsregeling, ervoor kan zorgen dat rechtzoekenden met kleine vorderingen in de toekomst eenvoudiger en goedkoper hun recht kunnen krijgen.

4. Rechters in de Small Claims Court

In artikel 7, eerste lid, van het ontwerp wordt voorgesteld dat op basis van artikel 25, derde lid, van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof rechters-plaatsvervanger zitting zullen hebben in de Small Claims Court. Volgens de artikelsgewijze toelichting bij artikel 7 onderscheidt de Court zich hiermee van de bestaande, gewone rechtspraak. De Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie heeft volgens de memorie van toelichting echter het uitgangspunt dat

⁵ Zie artikel 20, eerste lid, Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Zie tevens mr. G.C.C. Lewin, Het hoger beroep en cassatieberoep in burgerlijke zaken in de Nederlandse Antillen en Aruba, p. 79.

⁶ Memorie van toelichting bij de Landsverordening, houdende vaststelling van een nieuw Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, P.B. 2005, no. 59, nr. 3, p. 78-79.

⁷ Zie over de mogelijkheid hiertoe pagina 9 van de memorie van toelichting bij de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie, Tweede Kamer, vergaderjaar 2008-2009, 32 017 (R 1884), nr. 3.

rechterswerk zoveel mogelijk door leden van het Hof wordt verricht. Aanvullend wordt genoemd dat de rechters-plaatsvervanger slechts in spoedeisende gevallen optreden.⁸ De Raad acht het derhalve in strijd met de uitgangspunten van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof dat, zoals voorgesteld, rechters-plaatsvervanger permanent zullen rechtspreken in een rechtsprekend orgaan.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

Het ontwerp stelt tevens in artikel 7 diverse benoemingseisen voor de rechters-plaatsvervanger. In het eerste lid van dit artikel is bepaald dat de leden bij koninklijk besluit benoemd worden. Aangezien in artikel 116 van de Staatsregeling en artikel 25, eerste lid, van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie reeds is bepaald dat benoeming via koninklijk besluit geschiedt, is het ingevolge Ar 84 onnodig deze bepaling te herhalen. Tevens is het onnodig in het derde lid te herhalen dat rechters-plaatsvervanger Nederlanders zijn, aangezien dit volgt uit artikel 25, tweede lid, Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie. Daarnaast is het de Raad opgevallen dat het ontwerp afwijkende regels stelt met betrekking tot het tijdvak van benoeming, de leeftijd waarop een rechter-plaatsvervanger benoemd kan worden, en de incompatibiliteiten. In artikel 116 van de Staatsregeling en artikel 25, eerste lid, van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie is reeds bepaald dat een rechter-plaatsvervanger voor het leven benoemd wordt. Het voorgestelde artikel 7, tweede lid, is volgens de Raad dan ook in strijd met de Staatsregeling. Daarnaast geeft de memorie van toelichting bij de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie juist aan dat een minimumleeftijd van dertig jaar voor benoeming niet gehandhaafd is.⁹ En terwijl het voorgestelde artikel 7, vijfde lid, incompatibiliteiten opsomt, geeft deze memorie aan dat de onverenigbare betrekkingen niet voor rechters-plaatsvervangers gelden, aangezien zij slechts incidenteel rechtspreken.¹⁰ Derhalve adviseert de Raad artikel 7 te bezien in het licht van de Staatsregeling en de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie en aandacht te schenken aan deze tegenstrijdigheden.

Ook adviseert de Raad ingevolge Ar 45, eerste lid, aandacht te schenken aan de verschillende termen die gebruikt worden voor het aanduiden van de rechters bij de Small Claims Court. Het is de Raad opgevallen dat er gebruik wordt gemaakt van de termen rechters, rechters-plaatsvervanger en

⁸ Zie de memorie van toelichting bij de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof: Tweede Kamer, vergaderjaar 2008-2009, 32 017 (R 1884), nr. 3, p. 7.

⁹ *Ibid.*, p. 11.

¹⁰ *Ibid.*, p. 12.

bijzondere rechters. Al deze termen hebben in de bestaande wetgeving met betrekking tot de rechterlijke macht een bepaalde betekenis gekregen. Het afwisselende en inconsistente gebruik van deze termen in het ontwerp zorgt volgens de Raad voor verwarring. De Raad adviseert in overeenstemming met Ar 45 door middel van consistent taalgebruik verwarring te voorkomen.

5. Opbouw en structuur van het ontwerp

Het is de Raad opgevallen dat het voorstel qua inhoud van de afzonderlijke artikelen onsamenhangend is opgebouwd. De Raad geeft daartoe als voorbeeld artikel 2 van het ontwerp. In dat artikel wordt allereerst de oprichting van de Court geregeld, daarnaast wordt bepaald dat rechters bij koninklijk besluit benoemd worden, worden regels gesteld over beschikkingen, wordt het procesrecht uitgezonderd en wordt ten laatste een zeer brede delegatiegrondslag gecreëerd. Al deze afzonderlijke onderwerpen komen verderop in het ontwerp nogmaals aan bod. Een ander voorbeeld is de uitspraak, welke niet alleen in artikel 4, twaalfde lid, maar ook in artikel 5 wordt geregeld. Dit maakt dat het ontwerp onoverzichtelijk overkomt. De Raad adviseert derhalve een logische indeling van artikelen aan te houden en de artikelen per onderwerp in te delen, waarbij tevens het opschrift per artikel ingevolge Ar 77 wordt heroverwogen. Een logische indeling voorkomt onnodige herhaling van regels. Ook adviseert de Raad het aantal leden per artikel te beperken, aangezien dit de leesbaarheid van het ontwerp ten goede zal komen.

Tevens constateert de Raad dat het ontwerp wezenlijke elementen mist. De Raad geeft als voorbeeld procesrechtelijke regels, griffierechten, regels omtrent het aanhangig maken van een geschil, regels gesteld aan het verzoekschrift, bepalingen over de absolute competentie van de rechtbank, termijnen, enzovoort. Omdat het huidige ontwerp fragmentarisch is opgebouwd, kan de Raad thans niet uitputtend overzien welke elementen ontbreken. De Raad sluit echter niet uit dat dergelijke noodzakelijke elementen bij de nog op te stellen landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, geregeld gaan worden. Temeer aangezien de toelichting hierover geen uitsluitel geeft en de delegatiegrondslagen, bijvoorbeeld door het gebruik van de woorden 'en dergelijke' in artikel 2, zesde lid, onwenselijk breed zijn geformuleerd. De formulering van de delegatiegrondslag van artikel 3, tiende lid, geeft de regering een ongeclausuleerde mogelijkheid de bevoegdheden van de Court onbepaald uit te breiden. Een dergelijke blanco delegatie is naar mening van de Raad zeer onwenselijk, waardoor de Raad adviseert de voorgestelde delegatiegrondslagen te herzien en deze in overeenstemming met Ar 18 zo concreet en nauwkeurig mogelijk te begrenzen. Tevens adviseert

de Raad bij het bepalen van welke elementen in de landsverordening worden opgenomen en wat gedelegeerd wordt, rekening te houden met Ar 16 en 17.

Ook is het ontwerp volgens de Raad op meerdere punten onduidelijk. De Raad noemt als voorbeeld de behandeling van de zaak, bedoeld in artikel 4. Voor de Raad is het onduidelijk of de bemiddelende rechter, genoemd in artikel 4, derde lid, dezelfde rechter is als de behandelende rechter, genoemd in artikel 4, vijfde lid. Ook is het voor de Raad niet duidelijk of er sprake is van twee verschillende zittingen en twee verschillende rechters voor dezelfde zaak, op dezelfde dag, zoals de formulering van artikel 4 doet vermoeden. De Raad adviseert dergelijke onduidelijkheden door middel van duidelijke en wetstechnische correcte formuleringen te verhelderen.

6. Financiële paragraaf

Ingevolge artikel 10 van de Comptabiliteitslandsverordening en Ar 155 worden de financiële gevolgen van een ontwerp van landsverordening in de memorie van toelichting toegelicht. Ook is het vereist aan te geven hoe deze verwachte kosten door het Land gedekt zullen worden. De Raad heeft kennis genomen van de financiële gevolgen van het onderhavige ontwerp, zoals opgenomen op pagina 3 van de memorie van toelichting. Daarin wordt gesteld dat er vooralsnog geen financiële raming is voorbereid. Ook wordt door de initiatiefnemer gesteld dat de benodigde financiële kosten miniem zullen zijn in vergelijking met de meerwaarde van het hebben van een Small Claims Court. De Raad acht het zeer onwenselijk dat het voorstel een gedegen en realistische financiële onderbouwing ontbeert, temeer omdat het Land zich thans in financieel zwaar weer bevindt. Zonder een realistische financiële paragraaf kunnen zowel de Raad als de Staten geen volledig oordeel vormen over (de financiële gevolgen van) het onderhavige voorstel.

De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

7. Artikelsgewijze toelichting

Het voorstel kent een lange artikelsgewijze toelichting. Deze toelichting is over het algemeen echter steeds een herhaling of herformulering van de artikelen. Ar 156 en diens toelichting bepalen dat het overbodig is in de toelichting een parafraze van de artikelen op te nemen. Door deze parafraze ontbeert de artikelsgewijze toelichting meerwaarde en blijft het merendeel van de artikelen

zonder effectieve toelichting. De Raad adviseert derhalve de artikelsgewijze toelichting grondig te herzien en deze aan te vullen.

Op sommige punten wordt er wel per artikel toegelicht. Als voorbeeld noemt de Raad de toelichting bij artikel 6, vierde lid, van het ontwerp. Hier wordt genoemd dat cassatie bij de Hoge Raad wordt uitgesloten omdat beroep in twee instanties gebruikelijk is en als voldoende wordt geacht. De Raad acht een dergelijke toelichting ontoereikend, aangezien het geen inzicht geeft in de afwegingen of gevolgen van de regel. De Raad adviseert om ook dergelijke toelichting te herzien en aan te vullen.

Daarnaast is het zeer belangrijk dat de (artikelsgewijze) toelichting overeenkomt met het artikel. De Raad heeft herhaaldelijk gemerkt dat er een discrepantie bestaat tussen de regel en de toelichting op deze regel. Als voorbeeld noemt de Raad het instrument van benoeming van de rechters. Hoewel artikel 2, derde lid, bepaalt dat zij bij koninklijk besluit benoemd worden, noemt de artikelsgewijze toelichting bij dit artikellid dat zij bij landsbesluit benoemd worden. Een ander voorbeeld is de voorgestelde mediation in artikel 4, derde lid. In de artikelsgewijze toelichting staat vermeld dat een mediator wordt ingeschakeld, terwijl het artikellid ervan uitgaat dat de rechter een poging doet de zaak minnelijk te regelen. Hoewel de Raad niet uitsluit dat een rechter ook mediator kan zijn, adviseert de Raad dergelijke onduidelijkheden uit te sluiten.

8. Opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard

In de bijlage zijn vermeld de opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard, welke een integraal onderdeel vormen van het onderhavige advies.

9. Conclusie

De Raad adviseert de Staten om rekening te houden met de opmerkingen in dit advies.

Council of Advice
Raad van Advies

Strengthening Our Democracy

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Raad van 17 november 2015.

De Secretaris

De Vice-voorzitter

Dhr. mr. A.G. Baly

Mevr. mr. drs. M.C.C. Brooks-Salmon

BIJLAGE bij het advies d.d 17 november 2015, RvA no. SM/05-15ILV

Opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard

Zowel het ontwerp als de memorie van toelichting bevat een aantal redactionele en wetstechnische onvolkomenheden. De Raad geeft de volgende niet-limitatieve voorbeelden:

- a. De Raad adviseert in het opschrift de zinsnede 'te Sint Maarten' te verwijderen. Dit is naar mening van de Raad dubbelop, omdat deze regelgeving alleen in Sint Maarten van toepassing kan zijn;
- b. De Raad adviseert in overeenstemming met Ar 87 de citeertitel deze aan het slot van het opschrift tussen haakjes te vermelden;
- c. In de aanhef van het ontwerp adviseert de Raad de zinsnede 'IN NAAM DER KONINGIN' te vervangen door 'IN NAAM VAN DE KONING';
- d. In overeenstemming met het model voor de aanhef zoals opgenomen in Ar 88, eerste lid, wordt geadviseerd 'DE GOUVERNEUR VAN SINT MAARTEN' met kleine letters te schrijven;
- e. De Raad adviseert de overwegingen zodanig aan te passen dat deze in overeenstemming met Ar 92 de hoofdzaak van het ontwerp kort weergeven;
- f. Voor het gebruik van de term 'nadere regels' wordt geadviseerd deze slechts te bezigen indien er sprake is van delegatie. Zie Ar 24 voor het gebruik van deze term;
- g. Ingevolge Ar 59, tweede lid, adviseert de Raad voor het gebruik van de aanduiding van de Nederlands-Antilliaanse gulden het valutateken NAF aan te houden;
- h. De Raad adviseert in het advies te spreken over een 'hoofdsom van NAF 5.000-', aangezien dit een meer omvattende term is;
- i. Aangezien artikel 1 slechts één lid heeft is een verdeling in leden naar mening van de Raad overbodig. Zie hiervoor Ar 78 en 79;
- j. Voor de definitie van de termen Hof en Gerecht, bedoeld in artikel 1, onderdelen a en b, adviseert de Raad door middel van Ar 65 te verwijzen naar de definities zoals genoemd in artikel 1, onderdelen e en f, van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie;
- k. In overeenstemming met onderdeel 2 van dit advies adviseert de Raad in artikel 1, onder c, te verwijderen dat de Small Claims Court een sectie van het Gerecht is, aangezien het Gerecht volgens de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie niet in secties is verdeeld. Daarentegen adviseert de Raad in lijn met de bestaande wetgeving te spreken van een enkelvoudige kamer;

- l. De Raad adviseert ingevolge Ar 69 de Rijkswet zoals gedefinieerd in artikel 1, onderdeel e, aan te halen met de citeertitel zoals vastgesteld in artikel 67 van die wet;
- m. De Raad adviseert de gedefinieerde termen in artikel 1 in het ontwerp consequent te gebruiken. Zo wordt in artikel 1, onderdeel b, bijvoorbeeld Gerecht gedefinieerd, maar in artikel 2, eerste lid, wordt dit instituut aangehaald als het Gerecht in Eerste aanleg te Sint Maarten. Zie over het gebruik van begripsbepalingen onder andere § 4.4 van de Aanwijzingen voor de regelgeving;
- n. De Raad constateert dat artikel 1, tweede lid, niet in overeenstemming is met de organisatorische inrichting van het Hof en het Gerecht zoals verankerd in de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie. De Raad adviseert derhalve de noodzaak van het artikel te heroverwegen of in plaats van 'dan wel' gebruik te maken van de zinsnede 'in diens afwezigheid' of 'bij diens ontstentenis';
- o. In artikel 3, derde lid, adviseert de Raad in plaats van 'geheven' te spreken over 'gehanteerd';
- p. In artikel 3, vierde lid, adviseert de Raad het woord 'hierin' te verwijderen en door middel van Ar 63 en 65 te verwijzen naar het voorgaande lid;
- q. In artikel 3, vierde lid, adviseert de Raad tevens de woorden 'onder andere' te verwijderen, aangezien het gebruik van dergelijke vage begrippen in wetgeving onwenselijk is;
- r. De Raad adviseert het verschil tussen overeenkomst en verbintenis zoals gebezigd in artikel 3, vierde lid, toe te lichten;
- s. De Raad adviseert in artikel 3, vierde lid, 'de in lid 1 genoemde geldbedrag' te vervangen door 'het geldbedrag, bedoeld in het eerste lid,'. Hiermee wordt voldaan aan Ar 63 en 65 en wordt tevens het juiste lidwoord gebruikt;
- t. De Raad adviseert ingevolge Ar 45, eerste lid, een begrip niet met verschillende termen aan te duiden, zoals bijvoorbeeld gedaan in artikel 3, zesde en zevende lid. In deze leden worden de termen 'vordering in reconventie' en 'tegenvordering' door elkaar gebruikt;
- u. De Raad adviseert de vordering in reconventie zoals voorgesteld in artikel 3, vijfde tot en met negende lid, te maximeren;
- v. De Raad adviseert toe te lichten wat wordt verstaan onder een 'gewone procedure zaak' als bedoeld in artikel 3, achtste lid. Daarnaast constateert de Raad dat de doorverwijzing, bedoeld in artikel 3, achtste lid, niet verder geregeld is. De Raad adviseert dit met het oog op de eerder genoemde ontbrekende wezenlijke elementen in het voorstel aan te vullen;

- w. Artikel 4, eerste lid, mist een deel van de zin. De Raad adviseert de formulering van het artikellid te herzien;
- x. Het voorgestelde artikel 4, zesde lid, is in strijd met het recht op rechtsbijstand, bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de Staatsregeling. De Raad adviseert dit artikellid te verwijderen;
- y. In artikel 4, elfde lid, adviseert de Raad te spreken van 'gedaagde' in plaats van 'partijen';
- z. Met betrekking tot artikel 5, adviseert de Raad toe te voegen dat de griffierechten door de gedaagde vergoedt worden als de eiser in het gelijk wordt gesteld;
- aa. De Raad adviseert het woord 'voorts' in artikel 7, zevende lid, te verwijderen;
- bb. De raad adviseert de verwijzing naar de gronden voor schorsing en ontslag in artikel 7, zevende lid, overeenkomstig Ar 62, te verbijzonderen;
- cc. Ook artikel 10 behoeft volgens de Raad geen indeling in leden, zoals bedoeld in Ar 78;
- dd. De Raad adviseert vanwege de beperkte omvang van dit ontwerp van landsverordening de indeling in hoofdstukken en het geven van een opschrift aan artikelen te heroverwegen. Zie hierover Ar 76 en 77;
- ee. De Raad adviseert in overeenstemming met § 4.13 van de Aanwijzingen voor de regelgeving te overwegen of overgangsrecht noodzakelijk is. De Raad vraagt zich daaromtrent bijvoorbeeld af hoe er op het moment van inwerkingtreding van dit ontwerp omgegaan zal worden met reeds aanhangige vorderingen;
- ff. De Raad adviseert de indeling van een memorie van toelichting, zoals genoemd in Ar 156, eerste lid, aan te houden. Dientengevolge adviseert de Raad het merendeel van de koptitels te verwijderen en slechts een algemeen deel en artikelsgewijs deel op te benoemen;
- gg. De Raad constateert op pagina 1 van de toelichting dat er gebruik wordt gemaakt van het woord 'dient'. De Raad adviseert om toe te lichten waar de verplichting tot het inschakelen van een advocaat uit voortvloeit, terwijl dit niet wettelijk verplicht is;
- hh. In de memorie van toelichting wordt op pagina 3 verwezen naar nota waarin een uitzetting en onderbouwing van de noodzaak voor het instellen van een Small Claims Court uiteen wordt gezet. De Raad heeft geen kennis kunnen nemen van deze nota, omdat deze niet is bijgevoegd. Aangezien de Raad van mening is dat deze nota van wezenlijk belang kan zijn voor een juiste opbouw en onderbouwing van het voorstel, wordt geadviseerd deze nota in de memorie van toelichting te verwerken;

- ii. Herhaaldelijk wordt in de memorie van toelichting genoemd dat aan een minister de bevoegdheid tot het vaststellen van een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt gedelegeerd. Aangezien de bevoegdheid tot het vaststellen slechts kan toekomen aan de regering, adviseert de Raad dergelijke zinsneden te verwijderen, dan wel aan te passen.

Handwritten signature or initials in blue ink.

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Raad van Advies
T.a.v. Vicevoorzitter mw. mr M.C.C. Brooks-Salmon
p/a E. Camille Richardson Street # 133
Philipsburg

US/081/2014-2015

Philipsburg, 20 augustus 2015

Betreft: Initiatiefontwerplandsverordening
ter instelling van de Small Claims
Court Sint Maarten

Geachte Vicevoorzitter,

Middels deze bied ik u ingevolge artikel 85, derde lid, van de Staatsregeling van Sint Maarten aan de Initiatiefontwerplandsverordening ter instelling van de Small Claims Court Sint Maarten, zoals door het lid Leona M. Marlin-Romeo is ingediend.

L.J. Richardson, MD
Voorzitter der Staten

STATEN VAN SINT MAARTEN
Zittingsjaar 2014-2015

Landsverordening ter instelling van de
Small Claims Court Sint Maarten.

AANBIEDING

No 1.

Gebruikmakende van het recht van de Staten, toegekend in artikel 85, eerste lid, van de Staatsregeling van Sint Maarten, heeft ondergetekende hierbij de eer Uw College ter goedkeuring aan te bieden een ontwerplandsverordening tot instelling van de Small Claims Court Sint Maarten. De memorie van toelichting, met de bijbehorende nota's die het ontwerp vergezellen, bevatten de gronden waarop het voorstel berust.

Philipsburg, 19 augustus, 2015.

Leona Marlin-Romeo

STATEN VAN SINT MAARTEN
15/1022-14-15
A. R. J.

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-078
No. 2

STATEN VAN SINT MAARTEN
Zittingsjaar 2014-2015

Landsverordening houdende regels ter instelling van:
de Small Claims Court, te Sint Maarten.

ONTWERP

No. 2

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SINT MAARTEN,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is nadere regels vast te stellen met betrekking tot het instellen en de wijze van procederen in zaken met vordering die een waarde vertegenwoordigt van Naf 5.000,- of minder, de rente en kosten niet inbegrepen;

dat, de kosten voor het aanhangig maken en procederen in dergelijke zaken, het bemoeilijkt dan wel onmogelijk maakt, voor personen met dergelijke kleine vorderingen, om via de gewone rechtsgang met behulp van een advocaat hun geschillen te laten beslechten;

dat het wenselijk is een forum te creëren waar dergelijke kleine vorderingen op eenvoudige wijze doch op een effectieve manier door het Gerecht kunnen worden afgedaan;

het bepaalde in artikel 25 van de Consensus Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, St. Maarten, Bonaire, St Eustatius en Saba;

het voorstel tot het instellen van de "Small Claims Court" bij het Gerecht in Eerste Aanleg, met als doel het beslechten van kleine civiele vorderingen en consumenten geschillen tot een bedrag van Naf 5.000,-

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. Hof : het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius en Saba;
 - b. Gerecht : het Gerecht in Eerste Aanleg van Sint Maarten;
 - c. De Small Claims Court : De sectie van het Gerecht in Eerste Aanleg die belast is met het beslechten van civiele vorderingen en consumenten geschillen tot een waarde of geldbedrag van Naf 5.000,-;
 - d. Griffier : de griffier van het Gemeenschappelijk Hof onderscheidenlijk van het Gerecht in Eerste Aanleg, Sint Maarten;
 - e. Rijkswet : de Consensus Rijkswet, het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius en Saba;

Artikel 2

1. Er wordt bij het Gerecht in Eerste aanleg te Sint Maarten: een "Small Claims Court" ingesteld, die bevoegd is civielrechtelijke geschillen te beslechten die een waarde of een geldbedrag van Naf 5.000,- niet te boven gaan.
2. De Small Claims Court staat onder leiding van de president van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie dan wel de vice-president van het Gerecht in Eerste Aanleg van Sint Maarten.
3. Bij Koninklijk besluit worden rechters-plaatsvervanger benoemd die zitting hebben in de Small Claims Court.

4. De beschikking gewezen door de Rechter van de Small Claims Court heeft gelijke rechtskracht als een beschikking bedoeld in artikel 429b van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
5. De procedure regels vastgesteld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn in de procedures van de Small Claims Court, niet van overeenkomstige toepassing, tenzij anders is bepaald.
6. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen worden procedure regels vastgesteld met betrekking tot het bewijsrecht, de wijze van procesvoering alsmede de proceskosten en dergelijke, die van toepassing zijn bij de Small Claims Court.

Hoofdstuk 2
De Small Claims
Artikel 3

1. Natuurlijke personen die een civiele rechtsvordering tegen een andere persoon of een rechtspersoon hebben met een waarde tot een bedrag van Naf 5.000,-, de kosten en rente niet inbegrepen, kunnen bij de Small Claims Court op de daarvoor voorgeschreven wijze een vordering indienen.
2. De verzoekschriften in te dienen bij de Small Claims Court zijn vrijgesteld van zegels ingevolge de zegelverordening.
3. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen worden nadere regels vastgesteld met betrekking tot de tarieven die worden geheven in de procedures bij de Small Claims Court.
4. De hierin bedoelde vorderingen betreffen onder andere civielrechtelijke vorderingen uit hoofde van de wet, overeenkomsten en verbintenissen, die het beloop van de in lid 1, genoemde geldbedrag of waarde exclusief de rente en kosten, niet overschrijden.
5. De gedaagde partij is eveneens bevoegd een re-conventionele vordering overeenkomstig de bepaling van deze landsverordening tegen de eisende partij in te stellen.
6. De vordering in reconventie dient op straffe van niet ontvankelijkheid, een direct verband te hebben met de aanhangige vordering in conventie.
7. De tegenvordering dient binnen de termijn van 7 dagen voor de behandeling van de zaak op de voorgeschreven wijze ingediend te worden bij het Gerecht met gelijktijdige betekening aan de eisende partij.

8. Het Gerecht is bevoegd te bepalen dat een vordering gelet op de omvang of de ingewikkeldheid, niet door de Small Claims Court, zal worden behandeld en verwijst de zaak voor behandeling als een gewone procedure zaak.
9. De partijen worden hiervan terstond schriftelijk door de griffie op de hoogte gesteld.
10. Bij Landsbesluit houdende algemene maatregelen kan na overleg met het Gemeenschappelijk Hof de omvang van de bevoegdheden van de Small Claims Court verder uitgebreid worden.

De behandeling

Artikel 4

1. De griffier van bepaalt in de oproep de datum, plaats en tijd van de behandeling en doet kennis hiervan toekomen aan de partijen.
2. Partijen zijn verplicht op de daarvoor bestemde dag van de behandeling op de door de Small Claims Court aangewezen locatie en tijdstip in persoon te verschijnen voor de behandeling van de zaak.
3. Voor de behandeling van de zaak doet de rechter een poging met partijen om de zaak minnelijk te regelen. Indien een minnelijke regeling wordt overeengekomen maakt de griffier daarvan een vaststellingsovereenkomst in de vorm van een proces-verbaal op.
4. Hierin wordt onder andere vermeld dat partijen de zaak in der minne hebben geregeld en dat de aanhangige zaak bij de ondertekening daarvan onmiddellijk wordt ingetrokken.
5. Indien partijen niet in staat zijn de zaak minnelijk te regelen wordt de zaak diezelfde dag nog voor behandeling naar de behandelende rechter verwezen.
6. Partijen kunnen zich ter zitting niet door een advocaat of een andere rechtsgeleerde of deskundige doen vertegenwoordigen. Advocaten en andere deskundigen kunnen geen rechtsbijstand verlenen aan partijen tijdens de behandeling.
7. De partij die op grond van gewichtige redenen niet kan verschijnen, kan zich indien een verder aanhouding niet wenselijk dan wel mogelijk is, laten vertegenwoordigen door een andere belanghebbende niet zijnde een advocaat, een rechtsgeleerde of deskundige.
8. Tegen de partij die niet in persoon is verschenen en zich overeenkomstig het bepaalde in het vorige lid niet laat vertegenwoordigen wordt verstek verleend, tenzij de vordering de rechter ongegrond voorkomt, dan wel in strijd met het recht is.

9. Tegen een beschikking uitgesproken bij verstek staat geen verzet, behoudens beroep bij het Gerecht in Eerste Aanleg, open.
10. De rechter geeft aan de eisende partij gelegenheid de vordering mondeling toe te lichten alsmede een uitleg te geven omtrent de overgelegde bewijsstukken, alvorens de gedaagde partij in de gelegenheid wordt gesteld mondeling verweer te voeren.
11. Indien nodig stelt de rechter de partijen in de gelegenheid om een weerwoord te voeren, dan wel getuigen die ter zitting aanwezig zijn te horen. Indien een vordering in reconventie is ingesteld, behandelt de rechter deze vervolgens op dezelfde wijze.
12. De rechter kan onmiddellijk na afloop van de zitting mondeling uitspraak doen. De uitspraak wordt binnen 2 dagen daarna in de vorm van een beschikking aan de partijen verstrekt. Indien een tegenvordering is ingesteld doet de rechter tegelijk uitspraak hierin.

Hoofdstuk 3

De uitspraak

Artikel 5

1. De rechter kan indien de uitspraak niet onmiddellijk na afloop van de zitting kan worden gegeven deze voor ten hoogste een week uitstellen onder aanzegging aan partijen van de dag, plaats en tijdstip waarop uitspraak zal worden gedaan.
2. De beslissing van de rechter heeft gelijke rechtskracht als de beschikking bedoeld in artikel 429b van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
3. De beschikking vermeldt de namen en adressen van de partijen, de beslissing en een korte motivering van de gronden waarop de beslissing berust.
4. De beschikking wordt in de Engelse taal opgesteld, tenzij partijen uitdrukkelijk verzoeken, om de beschikking in de Nederlandse taal te stellen.
5. De beschikking wordt door de rechter of diens plaatsvervanger en de griffier ondertekend en voorzien van een dagstempel.
6. Op verzoek van de belanghebbende wordt door de griffier een gosse van de beschikking afgegeven.

Beroep

Artikel 6

1. Tegen de beschikking van de Rechter staat binnen 14 dagen na datum van de uitspraak beroep open bij het Gerecht in Eerste Aanleg.
2. Het beroep wordt ingesteld bij verzoekschrift overeenkomstig de bepalingen van artikel 429d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
3. Van een eindbeschikking op een verzoekschrift ingediend op grond van artikel 429d staat hoger beroep open bij het Gemeenschappelijk Hof ingevolge artikel 429n van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
4. Beroep in cassatie bij de Hoge Raad is uitgesloten.
5. De bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn van toepassing in de beroepsprocedures bedoeld in dit artikel.

Hoofdstuk 4
De rechters
Artikel 7

1. De rechter-plaatsvervanger bedoeld in artikel 25 lid 3 van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius en Saba, worden op voordracht van het Gemeenschappelijk Hof, bij koninklijk besluit benoemd, geschorst en ontslagen.
2. De benoeming geschiedt voor een tijdvak van 6 jaren. Op hun verzoek wordt aan hen bij koninklijk besluit voor de afloop van de voornoemde periode ontslag verleend.
3. Benoembaar tot rechter-plaatsvervanger is iedere Nederlander, die de leeftijd van 30 jaren heeft bereikt en geschikt is bevonden voor de functie.
4. Bij landsverordening kunnen nadere regels worden gesteld inhoudende aanvullende voorwaarden voor de benoeming als rechter-plaatsvervanger, bij de Small Claims Court.
5. Niet benoembaar zijn:
 - a. de leden van de Raad van Advies en andere door het Land ingestelde advies organen;
 - b. actief dienende ambtenaren en/of op non-activiteit gestelde ambtenaren;
 - c. zij die zijn uitgesloten van het uitoefenen van het actief dan wel het passief kiesrecht;
 - d. leden van het Openbaar Ministerie
 - e. de Ombudsman
 - f. leden van de Raad van Ministers en het Parlement;

6. Indien ten aanzien van een rechter-plaatsvervanger na zijn benoeming een van de gevallen voordoet die onverenigbaar is met de functie van bijzondere rechter en een grond is voor zijn niet-benoembaarheid, wordt hij bij koninklijk besluit uit het ambt ontslagen.
7. Op met redenen omkleed voorstel van het Gemeenschappelijk Hof kan de rechter-plaatsvervanger, voorst worden geschorst of ontslagen op de gronden vermeld in de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Aruba, Curaçao, Sint Maarten Bonaire, Sint Eustatius en Saba.
8. In geval van tussentijds ontslag of overlijden wordt een nieuwe rechter-plaatsvervanger benoemd.
9. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld omtrent de aan de rechter-plaatsvervanger toe te kennen vergoedingen.

De eed Artikel 8

1. De rechter-plaatsvervanger leggen, elke naar de wijze van hun godsdienstige gezindheid, voor het aanvaarden van hun functie de navolgende eed (belofte) af: "Ik zweer (beloof) trouw aan de Koningin en gehoorzaamheid aan de wettelijke regelingen. Zo waarlijk helpe mij God Almachtig (Dat belooft ik)"
2. Alvorens tot die eed of belofte te worden toegelaten, leggen zij de volgende eed (verklaring en belofte) van zuivering af: "Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk noch onmiddellijk, onder welke naam of voorwendsel ook, tot het verkrijgen van mijn aanstelling, aan iemand wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven. Ik zweer (beloof), dat ik nimmer enige giften of geschenken hoe ook genaamd, zal aannemen of ontvangen van enig persoon van wie ik weet of vermoed dat hij in een rechtszaak is of zal worden betrokken, waarin mijn ambtsverrichtingen te pas zouden kunnen komen. Zo waarlijk helpe mij God Almachtig (Dat belooft of verklaart ik).
3. De eedsaflegging (verklaring en belofte) van de bijzondere rechters geschiedt ten overstaan van de Gouverneur of diens vervanger.

Afkondiging Artikel 9

1. Deze landsverordening treedt, zodra deze in het Afkondigingsblad is geplaatst, in werking met ingang van de eerste dag van de zevende week na de datum van bekrachtiging.
2. In afwijking van het eerste lid, treedt deze regeling:
 - a. in werking met ingang van de eerste dan van de derde week na de beslissing van het Constitutioneel Hof, indien de Ombudsman een zaak aanhangig heeft gemaakt ingevolge artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling; of,
 - b. niet in werking indien het Constitutioneel Hof, oordeelt dat de landsverordening niet verenigbaar is met de Staatregeling.

Citeer titel
Artikel 10

1. Deze landsverordening wordt aangehaald als "Landsverordening: "Small Claims Court".

Gegeven te Philipsburg, d.d.

De Gouverneur van Sint Maarten,

De Minister van Justitie,

PARLEMENT VAN SINT MAARTEN

zittingsjaar 2014-2015

Landsverordening houdende regels tot het instellen
van de Small Claims Court.

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

ALGEMENE BESCHOUWINGEN

Algemene beschouwingen:

"De Small Claims Court":

De Small Claims Court is een bekend fenomeen in de Verenigde Staten van Amerika, Canada en vele landen ter wereld. De sectie van het Gerecht behandelt kleine vorderingen meestal tot een bedrag van 5.000,- in het valuta van het desbetreffende land. Ons Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kent een regeling in artikel 862 en verder waarbij vorderingen tot een bedrag van Naf 15.000,- op een "eenvoudiger" manier kan worden behandeld dan de normale procedure in eerste aanleg. Hoewel deze eenvoudiger procedure bestaat blijkt in de praktijk dat deze toch niet beantwoordt aan de behoeften van juist die personen in de maatschappij om op een simpele, goedkope doch effectieve wijze te procederen in zaken met een geldelijk belang tot Naf 5.000,-.

De procedure voornoemd functioneert niet, er wordt ook geen optimaal gebruik van gemaakt. Kennelijk deze procedure voor de rechtzoekende in zaken met een kleine vordering niet aantrekkelijk of niet lonend daar toch wel een advocaat ingeschakeld dient te worden, hoewel zulks niet wettelijk is verplicht. In zaken van weinig monetaire omvang, komt de rechtzoekende duurder uit om met een advocaat bij het gerecht te procederen in vergelijking met het te vorderen bedrag. Het gevolg hiervan is dat deze kleine vordering meestal onopgelost blijven daar de eisende partij niet in staat is de kosten te dragen om via de gebruikelijk wijze een rechtszaak aan te spannen. Voor deze categorie rechtzoekende met een relatief kleine beurs is het dan ook uiterst noodzakelijk de mogelijkheid te creëren om deze personen rechtsingang te verlenen die rekening houdt met de beperkte financiële middelen waarover zij beschikken om in rechte te procederen.

Het uitgangspunt van het initiatief om een Small Claims Court in het leven te roepen is om aan deze categorie personen de mogelijkheid te bieden hun zaken zelf te behartigen in de Small Claims Court zoals gebruikelijk is bij Small Claims Courts in de landen en voornoemd. Het voorstel houdt in een aantal afwijkende bepalingen teneinde een simpele eenvoudige, doch goedkope en effectieve procedure te garanderen die wordt uitgevoerd overeenkomstig

de geldende wettelijke bepalingen en de bestaande jurisprudentie. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen worden regels gesteld met betrekking tot de verschuldigde griffierechten en zegel kosten voor het voeren van procedures bij de Small Claims Court.

De "consumentenkoop" is geregeld in boek 7 van het BW, vorderingen die zich kwalificeren als consumentenkoop zullen veelal ook als kleine vorderingen kunnen worden aangemerkt. Deze vorderingen en de te behandelen materie lenen zich voortreffelijk voor behandeling en beslechting door de Small Claims Court. Momenteel is er geen instantie waartoe de consument zich kan wenden voor advies en of juridisch bijstand in geval van ontstane disputen als gevolg van een consumentenkoop. Met andere woorden moet men helaas constateren dat er op dit ogenblik geen enkele vorm van consumenten bescherming door het Land Sint Maarten in het leven is geroepen. Het spreekt voor zich dat een dergelijke situatie onaanvaardbaar is.

Het Parlements lid mw. Leona Marlin-Romeo heeft zich herhaalde malen in het Parlement hiertegen uitgesproken en de medewerking en aandacht gevraagd voor een oplossing voor de hiervoren gesignaleerde problematiek. Het lid van het parlement voornoemd heeft ter realisering hiervan besloten het initiatief op zich te nemen om de Small Claims Court in te stellen ten einde deze problematiek te verhelpen. In het addendum voorstel toegevoegd aan het voorstel tot het instellen van de Small Claims Court is de problematiek van de consumentenkoop nader uitgewerkt met inbegrip van een voorstel hoe het probleem aangepakt en opgelost kan worden, namelijk door een bemiddelingsinstantie onder te brengen bij het Departement van Economische Zaken en de Small Claims Court op te richten teneinde consumenten disputen te beslechten. Door het instellen van de Small Claims Court die civiele vorderingen alsmede vorderingen voortvloeiende uit consumentkooop die een waarde van Naf 5.000,- niet te boven gaan, zal behandelen en afdoen, zullen velen in onze gemeenschap gediend worden met en dergelijk instituut, zonder het huidige Gerecht in Eerste Aanleg extra te belasten danwel een grote ingreep te doen op de beschikbare landsfinancien.

Voorts teneinde het bestaande rechterlijke systeem niet verder over te belasten wordt voorgesteld gebruik te maken van bijzondere rechters andere rechters dan de huidige rechters die niet hoeven te voldoen aan de bestaande wettelijke vereisten voor een benoeming als rechter doch aan andere criteria zullen dienen te voldoen. De huidige wetgeving laat het thans toe dergelijke bijzondere rechters bij het Gerecht in Eerste Aanleg te benoemen, derhalve is wijziging van de wetgeving niet noodzakelijk.

Een ander belangrijk uitgangspunt is de verplichte van partijen bij de Small Claims Court. partijen dienen te verschijnen en zelf hun belangen te behartigen. Te dien einde is ook van belang de bepaling tot uitsluiting van vertegenwoordiging, door advocaten en of andere geleerden bij de Small Claims Court. Door een dergelijke bepaling op te nemen zal gegarandeerd worden dat de procedures simpel doch door de leiding van de van de rechter effectief en resultaat gericht zullen zijn. Het indienen van een vordering in reconventie is mogelijk doch dient te voldoen aan de eis van een direct en causaal verband met de vordering in conventie.

Tenslotte is van belang dat de gewone procedure en bewijsregels die gelden bij de gewone gerechtelijke procedures zoals beschreven in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet van overeenkomstige toepassing zijn bij de Small Claims Court tenzij anders is bepaald.

Voor een verdere uiteenzetting en onderbouwing van de noodzaak voor het instellen van de Small Claims Court en hoe wordt beoogd deze te laten functioneren alsmede haar inbedding in het bestaande rechtssysteem wordt verwezen naar de nota : Proposal for the establishment of a Small Claims Court on Sint Maarten. Deze nota is verspreid onder diverse belanghebbende groepen op St.Maarten voor bestudering en het leveren van commentaar en suggesties. De belanghebbende groepen zijn onder andere: de Kamer van Koophandel, de Orde van Advocaten, de vakbonden, het Gerecht alsmede diverse advocaten. Deze nota wordt hierbij ingelast en wordt als een integraal onderdeel van deze memorie van toelichting beschouwd.

Financiële gevolgen:

Het voorstel is voorbereid rekening houdende met de schaarse financiële middelen van het land Sint Maarten. Hoewel geen financiële raming vooralsnog is voorbereid of in kaart gebracht is de initiatiefneemster van oordeel dat de financiële kosten die benodigd zullen zijn om dit voorstel uit te voeren nimmer zullen blijken in vergelijking met de meerwaarde die de bevolking van Sint Maarten hiervan zal genieten en ondervinden. Het Land beschikt reeds over de noodzakelijke infrastructuur om het voorstel te kunnen realiseren. Het bouwen of huren van extra gebouwen hiervoor zal niet noodzakelijk zijn, het aan te trekken van extra personeel zal ook niet hoeven te leiden tot een overbelasting van de beschikbare begrotingposten. Verwacht wordt dat hooguit 1 of 2 administratieve werkers voor de Small Claims Court zal moeten worden ingezet teneinde de bestaande administratie te ondersteunen. Wellicht kunnen deze personen binnen de ambtelijke organisatie gevonden worden en naar de Court worden overgeplaatst waarder de noodzaak om extra personeel aan te trekken niet zal bestaan. Het voorstel om lokale ervaren personen te benoemen als rechter bij de Small Claims Court zal tevens een enorm kostenbesparend effect hebben, daar deze personen niet in dienst van de organisatie zullen worden benoemd en niet op de betaalrol zullen worden geplaatst. Deze rechters zullen kunnen volstaan met een kleine toelage voor hun diensten. In een later stadium van de voorbereiding op de invoering van het voorstel zal zeker een raming van de extra kosten gemaakt moeten worden. De verwachting is dan dat de noodzakelijke beginkosten en de operationele kosten binnen de bestaande budgetten gevonden kunnen worden. Derhalve kan met enige zekerheid gesteld worden dat invoering van de Small Claims Court geen desastreuze financiële gevolgen zal hebben voor de begroting van het Land noch de begroting van het Gerecht.

Tot slot

Met de invoering van de Small Claims Court zullen personen die een kleine vordering hebben en door de eerder genoemde redenen niet in staat zijn aan hun rechten te komen de mogelijkheid hebben om via deze procedure op een goedkoop, snel en effectief manier de kwestie te beslechten. De procedure levert de in het gelijk gestelde partij een rechtstitel die op

de voet van het bepaalde in het Wetboek van Burgerlijk Rechtsvordering executabel is. De rechtspleging op St. Maarten zal hiermede bevorderd worden terwijl de bevolking hiermede gediend zal zijn. Vele incasso en andere rechtskwesties die voorheen onopgelost zouden blijven met alle nadelige gevolgen van dien, zullen hiermede snel uit de wereld geholpen worden waardoor de vrede en rechtszekerheid beter gegarandeerd zullen worden. Kortom er zijn geen overwegingen of redenen denkbaar of aan te voeren, op grond waarvan de invoering van de Small Claims Court zoals hierin voorgesteld, afgeraden zou dienen te worden.

TOELICHTING OP DE ARTIKELEN

Artikel 1.

Dit artikel definieert de verschillende hoofdbegrippen die in de Landsverordening worden gebezigd. De inhoud van het definitie artikel spreekt verder voor zich.

Artikel 2.

Dit artikel roept in het leven de Small Claims Court en plaats deze als onderdeel van het Gerecht in Eerste Aanleg. Het artikel bakent verder de bevoegdheid en jurisdictie van de Small Claims Court af alsmede het maximumbedrag dat door deze sectie van het Gerecht behandeld kan worden.

In lid 2, wordt duidelijkheidshalve aangegeven dat de Small Claims Court onder leiding van de President van het Hof onderscheidenlijk de vice-president van het Gerecht in Eerste Aanleg staat.

In lid 3, wordt bepaald dat de rechters bij de Small Claims Court, anderen zijn dan de rechters in Eerste Aanleg. De rechters bij de Small Claims Court worden ingevolge deze landsverordening bij landsbesluit benoemd.

Lid 4, bepaalt de rechtsmacht van de Small Claims Court en stelt de beschikking gegeven in de Small Claims Court gelijk aan een beschikking gegeven door het Gerecht in Eerste Aanleg op de voet van artikel 429b van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Hiermede wordt onomstotelijk aangegeven dat de Small Claims Court hoewel op bepaalde aspecten afwijkt van de overige procedures bij het Gerecht, sterk verankerd is in het bestaande rechtstelsel.

Lid 5, benadrukt een verder afwijking, namelijk dat de gebruikelijke regels van procesvoering en bewijs niet automatisch van toepassing zijn bij de procedures in de Small Claims Court, tenzij zulks uitdrukkelijk is bepaald.

In lid 6, wordt de Minister van Justitie door de wetgever opgedragen bij landsbesluit houdende algemene maatregelen nadere regels vast te stellen met betrekking tot het bewijsrecht, de wijze van procesvoering alsmede de proces-, zegelkosten en dergelijke, die

gelden in de procedures bij de Small Claims Court. Met name de regels met betrekking tot de wijze van procesvoering en het te hanteren bewijs zijn van belang daar deze regels afwijkend zullen zijn aan de gebruikelijke regels van procesvoering, zoals vastgesteld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 3 .

Lid 1, van dit artikel bepaalt de grootte van de vordering die door de Small Claims Court kan worden behandeld. Het te vorderen bedrag wordt vastgesteld op een maximum van Naf 5.000,- exclusief kosten en rente.

In lid 2, wordt bepaald dat de verzoekschriften die bij de Small Claim Court worden ingediend vrijgesteld worden van zegelkosten. Dit is om de laagdrempeligheid van de Small Claims Court verder tot uiting te brengen en te garanderen. Een van de uitgangspunten is namelijk om deze rechtsingang, zo simpel en zo economisch goedkoop mogelijk te maken, voor de rechtszoekende.

Lid 3, geeft aan de Minister van Justitie de bevoegdheid om bij landsbesluit houdende algemene maatregelen de tarieven vast te stellen die bij de Small Claims Court worden gehanteerd. Gekozen wordt om deze bevoegdheid aan de Minister te delegeren opdat wijziging en of aanpassing daarvan met het oog op de maatschappelijke ontwikkeling makkelijk door de Minister kan worden uitgevoerd. De tarieven dienen zo laag mogelijk te worden gehouden zodat deze geen belemmering zullen vormen voor het indienen van een vordering.

In lid 4, van artikel wordt de jurisdictie van de Small Claims Court verder bepaald door niet limitatief aan te geven welke soorten zaken alhier kunnen worden behandeld. Van belang is dat het om civiele zaken gaat die hun oorsprong hebben uit overeenkomsten en verbintenissen en verder qua omvang van de vordering voldoen aan het in 1 van dit artikel gestelde maximum geldbedrag.

Lid 5, creëert de mogelijkheid dat de gedaagde partij indien deze zulks wenst en indien aan de voorwaarden daarvoor zijn voldaan een vordering in reconventie in te stellen tegen de eisende partij.

In lid 6, wordt de mogelijkheid voor het indienen van een re-conventionele vordering beperkt, dit lid bepaalt dat er een direct verband dient te bestaan tegen de hoofdvordering in conventie en de vordering in reconventie. Dit houdt in dat een tegenvordering die geen direct verband houdt met de hoofd vordering niet ontvankelijk zal worden verklaard.

Deze beperking is volstrekt logisch gelet op het uitgangspunt van een eenvoudige en effectieve procesgang. De beperking heeft als doel het instellen van re-conventionele vorderingen tot een minimum te beperken.

Artikel lid 7, laat onverlet de bevoegdheid in handen van de vice-president van het gerecht en/of de griffier om te bepalen dat een zaak hoewel deze als een Small Claims Court

vordering werd ingediend, op grond van in het artikel genoemde overwegingen als een gewone procedure zaak zal worden behandeld.

Lid 8, bepaalt dat de griffie onverwijld de eisende partij schriftelijk van de doorverwijzing op de hoogte stelt. Het is van belang dat de eisende partij zo spoedig mogelijk hiervan op de hoogte wordt gesteld.

Tegen een dergelijke beschikking staat geen beroep voor de indiener open. Uiteraard is intrekking van de vordering door de indiener mogelijk voordat de zaak aan de gedaagde partij is betekend en op de rol is verschenen.

Artikel 4.

In dit artikel wordt verder geregeld hoe de procedure zich in hoofdlijnen voordoet bij de Small Claims Court. In dit artikel worden tevens de belangrijke uitgangspunten vastgelegd. Deze geven dan ook meteen aan de verschillen met de gewone procedure in eerste aanleg bij het Gerecht.

Lid 1, regelt de werkzaamheden van de griffie ene is van organisatorische en logistieke aard.

In lid 2, wordt een belangrijk uitgangspunt neergelegd namelijk de verplichte verschijning van partijen op de zitting. Dit betekent in principe verplicht zijn zelf in persoon te verschijnen en onder hoogst bijzondere omstandigheden zich kan laten vertegenwoordigen in overleg met de griffier.

Lid 3, bepaalt dat alvorens de zaak wordt behandeld partijen zich onderwerpen aan bemiddeling(mediation). Hierbij wordt onder leiding van een mediator getracht de kwestie in der minne te regelen. Indien partijen overeenstemming bereiken wordt dit vastgelegd in een dading of vaststellingsovereenkomst in de vorm van een proces-verbaal dat rechtskracht toekomt.

In lid 4, wordt bepaald dat bij ondertekening van het proces-verbaal verklaren partijen onder andere dat de zaak, minnelijk is geregeld en dat partijen bij de uitvoering van de vaststellingsovereenkomst verder niets van elkaar te vorderen hebben, voorst verlenen partijen daarin elkander volledige kwijting, en tenslotte wordt daarin bepaald dat de aanhangige procedure door partijen wordt ingetrokken.

Lid 5, bepaald dat indien partijen geen overeenstemming bereiken de zaak dan wordt behandeld door de daartoe aangewezen rechter diezelfde dag.

In lid 6, wordt een ander heel belangrijk uitgangspunt van de Small Claims Court bepaald. Hierin wordt vertegenwoordiging door advocaten of andere geleerden, zoals accountants, ingenieurs, dokters en ander vakmensen uitdrukkelijk uitgesloten. De partijen dienen zichzelf te vertegenwoordigen tijdens de zitting en mogen niet bijgestaan of vertegenwoordigd worden door niemand. Deze bepaling hangt samen met de bepaling van de verplicht persoonlijke verschijning zoals neergelegd in lid 2 van dit artikel.

Lid 7, laat de mogelijkheid open voor een uitzondering op de regel van verplichte persoonlijke verschijning. Op grond van bijzondere kan door de griffie toestemming worden verleend dat een partij zich door een andere persoon, niet zijnde een persoon bedoeld in lid 6, zich kan laten vertegenwoordigen ter zitting.

In lid 8, wordt de sanctie vastgesteld voor het niet persoonlijk verschijnen van partijen. Dit houdt in dat tegen de eisende partij bij het niet verschijnen ter zitting verstek kan worden verleend en de vordering kan worden afgewezen.

Tegen de wel behoorlijk opgeroepen doch niet verschenen gedaagde partij wordt verstek verleend en veroordeeld te voldoen tenzij de vordering de rechter ongegrond voorkomt of de vordering in strijd is met het recht.

In lid 9, wordt de mogelijkheid voor verzet uitgesloten. Dit om de verplichte verschijning van partijen af te dwingen. Voorts dient de procedure op zo korte termijn mogelijk afgehandeld te worden. De mogelijkheid voor verzet zal het niet verschijnen op de zitting in de hand werken en de procedure verlengen met de verzetprocedure.

De mogelijkheid voor beroep blijft overeind uiteraard dient voor het instellen van beroep, juridische gronden daarvoor, aanwezig te zijn.

Lid 10, regelt het beginsel van hoor en wederhoor en vormt de normale gang van zaken bij een behandeling voor het Gerecht.

Lid 11, regelt de zogenaamde tweede ronde die partijen toekomen bij de behandeling van de zaak. Ook bepaalt dit artikel lid dat de behandelende rechter ter zitting aanwezige getuigen kan horen. Voorts wordt hierin bepaald dat de vordering in reconventie op dezelfde wijze wordt behandeld.

Lid 12, legt een ander belangrijk uitgangspunt vast, namelijk dat de rechter meteen na afloop van de behandeling mondeling uitspraak kan doen. Gelet op de uitgangspunten van deze nieuwe en afwijkende procedure in het bijzonder, het simpel, snel en goedkoop leveren van recht aan de burger, is het te verwachten dat de rechter veelvuldig gebruik zal maken van de geboden mogelijkheid om direct na afloop van de zitting uitspraak te doen.

Met onmiddellijk na de zitting wordt niet perse bedoeld bij de beëindiging van de behandeling alhoewel zulks in vele gevallen wellicht mogelijk zal zijn. Denkbaar is ook dat de rechter de zitting voor 15 of 20 minuten of indien nodig langer schorst om zijn gedachten te formuleren, dan wel het een en ander nader uit te zoeken en daarna de zitting hervat en uitspraak doet.

In het geval dat een re-conventionele vordering werd ingesteld wordt op dezelfde wijze uitspraak daarin gedaan tegelijk bij de uitspraak in conventie.

Verwacht wordt dat het doen van uitspraak onmiddellijk na de zitting regel wordt en het doen van uitspraak op de in artikel 5 lid 1, gestelde termijn uitzondering wordt.

Artikel 5

Lid 1, bepaalt op welke termijn de rechter uitspraak doet indien niet onmiddellijk na afloop van de zitting uitspraak wordt gedaan. De termijn voor het doen van uitspraak wordt gesteld op 1 week na de zitting waarin de zaak werd behandeld. De partijen worden in kennis gesteld op welke datum op welke plaats en op welk tijdstip uitspraak in de zaak zal worden gedaan.

De in dit artikel gestelde termijn is een termijn van orde, indien de rechter niet in staat is op binnen de gestelde termijn uitspraak te doen, heeft zulks geen enkele sanctie.

Lid 2, is wellicht een van de meest belangrijke uitgangspunten. Dit artikellid verankert de Small Claims Court in het bestaande rechtssysteem, namelijk in ons Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Hiermee verkrijgen de uitspraken van de rechters in de Small Claims Court eenzelfde rechtskracht als een beschikking uitgesproken door een rechter bij het Gerecht in Eerste Aanleg op grond van artikel 429b en volgende van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

De leden 3 en 4, bevatten de gebruikelijke vereisten waaraan de beschikking dient te voldoen.

Lid 5, bepaald dat op verzoek van de belanghebbende de griffie een grosse van de beschikking in executoriale vorm afgeeft.

Artikel 6

Lid 1, van dit artikel regelt de beroepsmogelijkheid tegen een beschikking van de rechter in de Small Claims Court. Beroep is mogelijk binnen 14 dagen na datum van de uitspraak bij het Gerecht in Eerste Aanleg.

Lid 2, bepaalt de wijze waarop dit beroep aanhangig dient te worden gemaakt, ingevolge de bepalingen neergelegd in artikel 429d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Alle bepalingen van dat artikel zijn ter zake het instellen van het beroep volledig van toepassing.

In lid 3, wordt bepaald dat van de beschikking in beroep bij het Gerecht in Eerste Aanleg ingevolge de bepalingen van artikel 429n van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering beroep bij het Gemeenschappelijk Hof kan worden ingesteld.

Lid 4, sluit beroep in cassatie bij de Hoge Raad uit. Ingevolge de bestaande regelingen is beroep in twee instanties gebruikelijk en wordt als voldoende geacht.

Lid 5, bevestigt voor de duidelijkheid dat de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering geheel van toepassing zijn op de beroepsgangen geregeld in de leden 2 en 3 van artikel 6.

Artikel 7

Artikel 7 regelt een ander wezenlijk verschil met de bestaande gewone rechtspraak. Dit artikel bepaalt dat anderen dan de rechters bedoeld in artikel 25 van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, St. Maarten, Bonaire, St. Eustatius en Saba worden benoemd en hebben zitting bij de Small Claims Court.

Dit houdt in dat personen die geen jurist zijn en de Rechterlijke opleiding niet hebben gevolgd als rechter benoemd kunnen worden bij de Small Claims Court. Uiteraard zullen deze kandidaten aan bepaalde vereisten moeten voldoen.

Lid 2, regelt de periode van de aanstelling 6 jaar en de mogelijkheid voor het aanvragen van eigen ontslag voor de afloop van de periode van 6 jaar.

Lid 3, stelt verder als vereiste dat de kandidaat voor benoeming de Nederlandse nationaliteit moet bezitten.

In lid 4 wordt bepaald dat de Minister van Justitie bij landsbesluit houdende algemene maatregelen nadere aanvullende eisen kan stellen met betrekking tot de vereisten om in aanmerking te komen voor een benoeming als bijzondere rechter.

Lid 5, regelt de in-compatibiliteiten.

Lid 6, regelt de te volgen procedure indien een bijzondere rechter in een positie komt te verkeren die strijd oplevert met het bepaalde in lid 5.

Lid 7, sluit aan bij de reeds bestaande regels omtrent schorsing en ontslag van de rechters zoals geregeld in de Rijkswet voornoemd.

Lid 8, creëert de mogelijkheid voor het aanvullen van het aantal bijzondere rechters.

Lid 9, delegeert de bevoegdheid aan de Minister van Justitie om nadere regels te stellen omtrent de toe te kennen vergoedingen aan de bijzondere rechters.

Lid 10, verklaart de rechters-plaatsvervanger bij het Gerecht in Eerste Aanleg ook bevoegd zitting te houden in de Small Claims Court.

Artikel 8

De leden 1, 2 en 3, leggen vast de gebruikelijke eed of belofte die wordt afgelegd alvorens de functie van bijzondere rechter te aanvaarden.

Artikel 9

Dit artikel regelt de afkondiging van deze landsverordening en houdt rekening met de periode waarin de Ombudsman bevoegd is de regeling aan het Constitutionele Hof kan voorleggen.

Artikel 10

De citeer titel waaronder deze landsverordening kan worden aangeduid.

Philipsburg, 19 augustus, 2015.

Léona Marlin-Romeo,

STATEN VAN SINT MAARTEN
Zittingsjaar 2014-2015

Landsverordening ter instelling van de
Small Claims Court Sint Maarten.

AANBIEDING

No 1.

Gebruikmakende van het recht van de Staten, toegekend in artikel 85, eerste lid, van de Staatsregeling van Sint Maarten, heeft ondergetekende hierbij de eer Uw College ter goedkeuring aan te bieden een ontwerplandsverordening tot instelling van de Small Claims Court Sint Maarten. De memorie van toelichting, met de bijbehorende nota's die het ontwerp vergezellen, bevatten de gronden waarop het voorstel berust.

Philipsburg, 19 augustus, 2015.

Leona Marlin-Romeo

